

Ville Sievänen

RANDOOMA

Sattuma tanssin tekemisen työvälineenä

RANDOOMA

Sattuma tanssin tekemisen työvälineenä

Ville Sievänen
Opinnäytetyö
Kevät 2024
Tanssinopettajan tutkinto-ohjelma
Oulun ammattikorkeakoulu

TIIVISTELMÄ

Oulun ammattikorkeakoulu
Tanssinopettajan tutkinto-ohjelma, Baletin suuntautumisvaihtoehto

Tekijä: Ville Sievänen

Opinnäytetyön nimi: Randooma – Sattuma tanssin tekemisen työvälineenä

Työn ohjaaja: Petri Hoppu

Työn valmistumislukukausi ja -vuosi: Kevät 2024

Sivumäärä: 30 + 4 liitettä

Opinnäytetyöni Randooma – Sattuma tanssin tekemisen työvälineenä on tanssipedagoginen kokeilu, joka syntyi henkilökohtaisesta tarpeesta keventää tanssinopettajan työhön kuuluvaa suunnittelutaakkaa. Toiveena oli myös lisätä suunnittelutyöhön hieman leikkimielisyyttä. Opinnäytetyön tavoitteena oli selvittää millaisena oppilaat kokevat koreografian, joka on luotu sattumamenetelmällä. Tutkin myös motivoiko sattumaa käyttäen luotu koreografia oppilaita ja keveneekö suunnittelutyö sattumaa käyttämällä vai ei.

Opinnäytetyön tietoperusta pohjaa Merce Cunninghamiin, joka oli tunnettu sattumametodien käytöstä koreografointityössään. Hänen kanssaan tiiviisti yhteistyötä teki säveltäjä John Cage, joka oli myös hyvin tunnettu aleatorisista metodeistaan. Tätä opinnäytetyötä varten olen ensin luonut valmiiksi listan liikkeistä, joita käytän usein. Seuraavaksi arvoisin musiikin myös valmiiksi luodusta Spotify-soittolistasta, jonka jälkeen arvoisin PickerWheel-sovelluksella liikejärjestyksen. Näin sain luotua lyhyen koreografian sattumametodeja käyttäen. Myös tanssin kuviot ja tanssijoiden paikat kuvioiden arvottiin. Tätä kokeilua varten olin valinnut omista oppilaistani yhden ryhmän, joka harjoitteli kahdesti viikossa, joten arvottua tanssia päästiin harjoittelemaan kahdeksalla eri tanssitunnilla lyhyissä pätkissä. Joka toisella tunnilla oppilaat vastasivat anonyymiin kyselyyn. Kysely toteutettiin sähköisesti.

Oppilaiden suhtautuminen kokeiluun oli avoin ja innostunut. Heidän vastaustensa perusteella sattumaa käyttäen luotu koreografia oli motivoiva, innostava ja kiinnostava. Lähestulkoon kaikkien mielestä arvotun tanssin tanssiminen tuntui mukavalta. Kysyttäessä voisiko sattuman käyttö säilyä pysyvänä osana tanssitunteja, he vastasivat, että tanssitunnilla voisi olla haastemielessä korkeintaan yksi arvottu osio, mutta he eivät välttämättä haluaisi osallistua kokonaan arvotulle tanssitunnille.

Randooma oli onnistunut kokeilu, sillä mieleeni tuli heti kaksi koreografista ideaa lisää siitä, miten sattumaa voisi käyttää koreografisessa prosessissa. Liikkeiden arpominen itsessään on hauska leikkimielinen idea ja aion säilyttää arpomisen osana suunnitteluprosessia. Sattumaa aion kuitenkin käyttää vastedes vain harkiten suunnittelun apuvälineenä, sillä huomasin, että arvotulla tanssilla ei ollut teemaa eikä aihetta. En olisi osannut antaa sille nimeä.

Asiasanat: Tanssinopettaja, sattuma, aleatoriikka, koreografiset metodit, sattumametodit, Merce Cunningham

ABSTRACT

Oulu University of Applied Sciences
Degree Programme in Dance Teacher Education, Option of Ballet

Author: Ville Sievänen
Title of thesis: Randoma – Coincidence as a tool for dance making
Supervisor: Petri Hoppu
Term and year when the thesis was submitted: Spring 2024
Number of pages: e.g. 30 + 4 appendices (tai 1 appendix)

My Thesis Randoma – Coincidence as a tool for dance making is a dance pedagogical experiment that was born out of a personal need to ease the burden of planning and choreographing in a dance teacher's work. The aim of the thesis was to find out how students perceive a choreography created using chance methods. I also wanted to study whether a choreography created using chance methods would motivate dance students.

The use of chance methods in the field of dance is based on the methods of Merce Cunningham who was known to use differ kinds of chance operations while choreographing his work. For this thesis I had created a list of dance movements beforehand. Next, I picked out a random number to choose the music from a Spotify-playlist. After this I inputted the list of movements into a software called PickerWheel to randomise the order of said movements. These methods allowed me to create a short choreography using chance methods. The dance formations were also chosen by randomiser apps and the placements of dancers in those formations were decided by drawing lots. For this experiment, I had chosen a group of my own students who practiced twice a week, so we were able to practice the randomised dance in eight different dance lessons in short sections. During this period students answered an anonymous survey four times.

The students' attitude towards the experiment was open and enthusiastic. Based on their answers, the choreography created by chance methods was motivating, inspiring and interesting. Almost everyone felt comfortable dancing the randomised dance. When asked if the use of chance methods could remain a permanent part of dance lessons, they replied that a dance lesson could have at most one randomised section in terms of challenge, but they would not necessarily want to participate in a dance class created fully using chance methods.

Randoma was a successful experiment, as two more choreographic ideas immediately came to my mind about how coincidence and chance could be used in the choreographic process. Randomising dance moves in itself is a fun, playful idea and I intend to keep it as part of the planning a choreographing process in my work. However, from now on, I will only use chance as a deliberate planning tool, because I noticed that the dance that was randomised had no theme. I could not have given it a name.

Keywords: Dance teacher, chance, aleatorics, choreographic methods, chance methods, Merce Cunningham

SISÄLLYS

1	JOHDANTO	6
2	SATTUMA TAITEESSA.....	7
3	MENETELMÄN KUVAUS	9
4	PROSESSI	10
5	KYSELYN TOTEUTUS, TULOKSET JA ANALYYSI	15
5.1	Kyselyn analyysi.....	15
5.2	Kyselyn tulosten yhteenveto.....	24
6	POHDINTA.....	26
	LÄHTEET.....	28
	LIITTEET	30

1 JOHDANTO

Opinnäytetyöni rakentaa pedagogista mallia sattuman varaan. Tavoitteenani oli selvittää, onko arpomalla mahdollisuus välttää tanssiopettajalle välttämättömään suunnittelutyöhön kuuluvaa ”tyhjän paperin kammoa”. Työotsikoksi valitsin sanan Randooma. Se on keksimäni sana, jonka pohjana on englannin sattumanvaraisuutta tarkoittava sana ”random”. Lähtökohta opinnäytetyöni aiheen valinnalle oli äärimmäisen henkilökohtainen, sillä opetustuntien lisääntyessä aloin pohtimaan erilaisia tapoja helpottaa valtavaa suunnitteluprosessia, jossa loppua ei ole näköpiirissä. Mitä tehdä silloin kun suunnittelutyö ei etene? Miten pääsen eteenpäin?

Tässä työssä kokeilin, voiko arpomista käyttää luovan ajattelun käynnistäjänä koreografiaa tehdessä. Usein aloittaminen on vaikein osuus luovasta työstä, joka lopulta valmistuu lähestulkoon itsestään sitten, kun pääsee vauhtiin. Opinnäytetyössäni vertailin oppilaiden tuntemuksia suhteessa ihmisen luoman liikemateriaalin ja arvotun liikemateriaalin välillä. Projektiosiossa tanssittiin ensin materiaalia, jossa liikejärjestys oli arvottu, ja sitten vastattiin kysymyksiin.

Laajempi asiayhteys tässä työssä on sattuman hyödyntäminen tanssinopettajan tuntisuunnittelun yhteydessä, ja tämän opinnäytetyön osalta erityisesti koreografisessa työskentelyssä, sekä materiaalin luomisessa. Ajattelen, että toisinaan vaadin itseltäni liian paljon, jolloin tulee asetettua itselleen vahingossa turhaan ennako-odotuksia ja rajoituksia. Tällöin suunnittelutyön aloittaminen tuntuu mahdottomalta, eikä oikein mistään ajatuksesta saa kiinni.

Tutkimuskysymykseni olivat: Miten sattuman käyttäminen vaikuttaa tanssinopettajan suunnittelu- ja koreografiointityöhön? Millä tavoin sattumaa voidaan hyödyntää innostavien ja motivoivien koreografioiden ja tanssituntien luomisessa? Miten sattumametodia voidaan hyödyntää luovan ajattelun käynnistämiseen, kun suunnittelu ei etene? Millainen on sattumametodia hyödyntävän prosessin lopputulos? Mikä on tanssijan kokemus arvotusta liikejärjestyksestä?

Minua kiinnosti myös, millaisena tanssioppilaat kokevat sattumaa hyödyntäen suunnitellun tunnin. Tutkimuksestani hyötyvät tanssinopettajat ja ohjaajat, sekä kaikki sellaisten alojen ammattilaiset, joiden alaan kuuluu suunnittelutyö esimerkiksi liikejärjestysten parissa tai erilaisia tekniikoita sekoitellen.

2 SATTUMA TAITEESSA

Opinnäytetyössäni tutkin yhtä tapaa luoda koreografia käyttämällä sattumaa selvittämään liikkeen järjestys jo valmiiksi kirjoitetusta listasta. Sattumalla tarkoitan tässä tapauksessa mitä tahansa tapaa, jossa ihminen ei tietoisesti itse päättä seuraavaa liikettä. Tällaisia ovat esimerkiksi nopan heittäminen, erilaisten taulukoiden hyödyntämien tai kortin nostaminen. Minä päätin käyttää Picker-Wheel -sovellusta liikejärjestyksen arpomiseen. Lisäksi käytin Google -hakukoneen ominaisuuksia ja pyysin sitä antamaan minulle satunnaisen numeron, näin sain selvitettyä musiikin arvottuun koreografiaan (Google). Sattumaa käyttäen arvotun koreografian lisäksi opetin oppilailleni minun suunnittelemani koreografian, eli sellaisen tanssisarjan, jonka liikkeiden järjestyksen olen päättänyt omaa harkintaani käyttäen. Tämän työn yhteydessä tarkoitan koreografialla mitä tahansa erilaisista liikkeistä järjesteltyä tanssisarjaa (ks. Monni 2012).

Työskentelytapani innoittajana toimi Merce Cunningham (1919–2009) ja hänen tapansa käyttää sattumaa työvälineenä luodessaan koreografioita. Cunningham oli alun perin kotoisin pienestä Centralian kaupungista, Washingtonin osavaltiosta Yhdysvalloissa. Kummallakaan hänen vanhemmistaan ei ollut yhteyksiä teatterin maailmaan. Cunninghamilla oli kaksi veljeä, joista molemmat seurasivat isänsä jalanjäljissä juristin ammattiin. (Becker 2009.)

Teini-ikäisenä Cunningham opiskeli steppiä ja kilpatanssia. Lukiosta valmistumisen jälkeen hän pääsi sisään George Washington -yliopistoon, jossa viihtyi vuoden verran. Sieltä hän siirtyi Cornish school of fine and applied arts -oppilaitokseen. (Britannica 2023.) Cornishissa hän tapasi John Cagen vuonna 1938, joka toimi siellä säestäjänä tanssitunneilla. Cagesta tuli myöhemmin Cunninghamille tärkeä kumppani niin ammatillisesti kuin muutenkin elämässä. Vuotta myöhemmin Cunningham lähti New Yorkiin liittyäkseen Martha Grahamin tanssiryhmään, jossa hän viihtyi vuoteen 1945 asti. (Becker 2009; Vaughan 2009.)

Vuonna 1953 Cunningham perusti oman tanssiryhmän, joka kantoi hänen nimeään. Tätä ryhmää hän johti aina vuoteen 2009 eli omaan kuolemaansa saakka. Merce Cunningham oli kuollessaan 90-vuotias. Koreografina Cunninghamin tyyli oli klassinen, puhdas ja täsmällinen. Hän käytti sattumaa koreografian luomisen menetelmänä ja saattoikin esimerkiksi heittää noppaa päättääkseen tanssijoiden lukumäärän jossakin teoksen osassa. Cunningham oli myös äärimmäisen kiinnostunut

uudesta teknologiasta ja myöhemmin urallaan käyttikin paljon tietokoneen apua luodessaan koreografioita. (Becker 2009; Vaughan 2009.)

Cunninghamin ura taitelijana alkoi yhteistyössä säveltäjä John Cagen kanssa. Cagen tyyliä säveltäjänä on kuvailtu kokeelliseksi ja minimalistiseksi (Laakso 2022). Cagen ja Cunninghamin yhteistyö taas toi yhteen kaksi taidemuotoa, jotka yhdessä ilmensivät määrittämättömyyttä (Morrison 2005, 4). Määrittämättömyys tarkoittaa sattumametodien käyttöä, jotka tuottavat musiikkiin nuotit, tai tanssiin koreografian liikkeet, ja määrittävät esiintyjän valintoja. Toinen termi tälle on nimeltään aleatoriikka. (Morrison 2005, 2)

Aleatoriikka on musiikin tyylisuuntaus, jossa sattuma ja ennustamattomuus ovat keskeisiä musiikin elementtejä. Alea tulee latinasta ja tarkoittaa arpaa (Länsiö 2001). Sattumaa voidaan hyödyntää joko teoksen säveltämiseen tai esittämiseen, tai molempiin. Monesti sattuman käyttöä rajoitetaan esimerkiksi säveltasojen määrittämiseen, eikä koko musiikin säveltämiseen. (Pohjannoro 2001.) Avoimella muodolla tarkoitetaan, että teoksen muotoa ei päätetä ennalta, vaan se rakentuu soittajan tulkitessa teosta. Tätä periaatetta sovelletaan usein aleatorisessa musiikissa. (Länsiö 2001.)

Vuonna 1964 Cunningham esitteli sattuman käsitteen tanssiteksteissä. Hän teki koreografioita heittäen kolikkoa ja käyttäen sattumametoodeja. Näin tanssiteoksen eri elementit toimivat itsenäisinä elementteinä. Esimerkiksi lavastaja, säveltäjä ja koreografi tekivät töitä erillään tietäen teoksen suuret linjat, mutta eivät kaikkia yksityiskohtia. (Morrison 2005, 4.)

3 MENETELMÄN KUVAUS

Opinnäytetyöni Randooma sisältää pedagogisen kokeilun, jonka tarkoituksena oli opettaa oppilaille kahta tanssisarjaa. Toisen tanssisarjan liikemateriaali oli arvottu PickerWheel -sovelluksella liikelistasta, jonka olin luonut etukäteen. Toisen tanssisarjan materiaali oli taas luotu perinteisesti suunnitteleamalla perustuen tunteeseen, jonka musiikki minulle siinä hetkessä toi. Halusin keskittyä tässä opinnäytetyössä täysin liikejärjestyksen arpomiseen ja siihen minkälaisia tuntemuksia ja ajatuksia tällainen työtapa tuo minulle ja oppilailleni. Tästä syystä päätin käyttää jokaisessa harjoituksessa samaa musiikkia arvotulle tanssille. Molemmilla tanssisarjoilla oli omat musiikit.

Toteutin opinnäytetyöni Oulun taidekoulululla viikkotuntien puitteissa. Tutkimme ilmiötä yhdessä Showjazz 10 -ryhmän kanssa, ja omista, ja heidän huomioistaan koostin opinnäytetyöraporttini. Valitsin kyseisen ryhmän, sillä he harjoittelevat kahdesti viikossa, joten minun oli mahdollista saman viikon aikana opettaa molempia tanssisarjoja.

Aluksi täytyi valita musiikki tanssittavalle materiaalille. Olen jo vuosien ajan kerännyt soittolistaa Spotify-sovellukseen opetustarkoitusta varten. Lisään kappaleita tälle soittolistalle aina kun kuulen musiikkia, joka jollakin tavalla kuulostaa minusta hyvältä. Tällaista musiikkia on löytynyt esimerkiksi elokuvien taustalta, mainoksista, kaupan tunnelmamusiikeista, kaverin soittolistoilta, tai vaikkapa Spotify -sovelluksen suosituksista. Tämä soittolista sisälsi opinnäytetyön tekohetkellä 871 kappaletta, eli 55 tuntia ja kolme minuuttia musiikkia.

Aloitin pyytämällä Google-hakukoneelta satunnaista numeroa, käytän tässä esimerkkinä numeroa 15. Tämän jälkeen menin Spotify-sovellukseen ja valitsin soittolistalta 15. kappaleen. Onneksi Spotifyn työpöytäsovellus näytti kappaleiden järjestysnumeron, joten ei oikeasti tarvinnut laskea. Mikäli kyseinen musiikki ei mielestäni soveltunut tanssitunnille, tai ei muuten miellyttänyt minua, annoin itselleni luvan vaihtaa musiikkia. Tämä toteutui laittamalla satunnaistoisto päälle ja hypäämällä seuraavaan kappaleeseen korkeintaan yhtä monta kertaa kuin se numero, jonka aiemmin sain Google-hakukoneelta, eli tässä esimerkissä korkeintaan 15 kertaa. Esimerkin 15 oli kuitenkin loppujen lopuksi mielestäni aika korkea, joten sain pyytää Google-hakukoneelta satunnaista numeroa yhden ja kymmenen väliltä, ja vaihtaa musiikkia satunnaistoistolla korkeintaan niin monta kertaa kuin annettu numero. Näin sain musiikkivaihtoehdot, joista valinnan suoritin.

4 PROSESSI

Musiikkia valitessani sain Google-hakukoneelta numeroksi 24. Spotify-listallani 24. kappale on Taru sormusten herrasta -elokuvasta oleva ”The end of all things” -niminen kappale, jonka artistiksi Spotify listaa Howard Shoren ja Renée Flemingin. Kappaleen rakenne on mielestäni aika vaikea. Siitä on vaikea kuulla iskuja, ja kaiken lisäksi kappaleen tunnelma, kuten nimestä voi jo päätellä, on aika apokalyptinen. Päätin etsiä musiikkia, josta kuulisi iskut helpommin.

Numero 24 oli aika korkea, ja mielestäni 24 musiikkivaihtoehtoa oli aivan liikaa, joten pyysin google assistentilta uutta numeroa. Sain tällä kertaa numeroksi seitsemän, ja siinä on jo reilusti vähemmän vaihtoehtoja. Aloin siis hyppimään 24. kappaleen kohdalta eteenpäin, kunhan olin ensin varmistunut, että satunnaistoisto oli päällä. Listalta arvotut kappaleet ovat taulukossa 1:

Taulukko 1. Arvotut kappaleet

Kappale	Tahti-laji	Arviointi
Taylor Swift - Lover	3/4	Ei tuntunut omalta.
Ane Brun, Linnea Olsson - Halo	4/4	Nopeahko. Minä pidän ja uskon, että ryhmä pitäisi myös.
Marika Takeuchi - Horizons	3/4?	Paljon fermaatteja. Turhan vaikea, kun en tiedä millaista koreografiaa on tulossa.
Andreya Triana - Beautiful people	4/4	Nopeahko. Selkeät iskut. Kiva meno ja meininki!
Stone Sour - Through Glass	4/4	Kiva, mutta ei jotenkin sytytä tänään.
Okra playground - Kaunokieli	4/4	Menevä ja toimiva. Laitetaan korvan taa.
Katia Michel, Peter Schmidt - Sonata Arpeggione allegretto	2/4, 4/4	Liian klassinen mielestäni showjazz tunnille.

Valitsin musiikiksi Andreya Trianan kappaleen ”Beautiful people.” Musiikissa on ihanan selkeät iskut, menoa ja meininkiä, sekä selkeät osiot. Tahtilaji kyseisessä kappaleessa on neljä neljäsosaa, eli varmasti kaikille tuttu, ja näin ollen tanssijoiden on helppo laskea sitä. Lähdin tekemään arvottua

tanssisarjaa todella innokkaasti. Kopioin ja liitin ennakkoon luomani listan liikkeistä PickerWheel -sovellukseen ja arvoin ensimmäiset kymmenen liikettä. Kävi ilmi, että arvontaohjelman lempiliikkeitä tuntuivat olevan *chassé* ja V-askele. Tarkastelin listaa hetken ja huomasin mistä tämä johtui. Luodessani listaa liikkeistä lisäsin niiden yhteyteen suuntaa kuvaavia sanoja, kuten eteen, taakse, tai oikealle. Tällöin pelkästään *chassé* oli listassa kahdeksan kertaa, jolloin todennäköisyys sille, että tanssista tulee laukkasarja, kasvoi huomattavasti. Tästä syystä päätin jättää suunnat pois hyvin nopeasti. Lisäksi halusin säilyttää itselläni jonkinlaista vapautta helpottaa tanssimateriaalia tarpeen vaatiessa esimerkiksi niissä tapauksissa, kun peräkkäisiksi liikkeiksi tulee arvottua peppurulla ja *grand jete développé*. Mielestäni kyseinen kombinaatio on fyysisesti mahdollinen toteuttaa, mutta minulle on myös tärkeää se, että liikkeen toteuttaminen tuntuu tanssijasta hyvältä ja antaa mahdollisuuden onnistumisen kokemuksille. Näin ollen minun täytyi tarkkailla todella huolellisesti omaa toimintaani arvotun tanssin luomisprosessin aikana, jotta en alkaisi kontrolloimaan liikejärjestystä liikaa, luomaan koreografiaa itse, tai noudattamaan jotain tiettyä kaavaa sattuman ulkopuolelta.

Arvoin siis uudet 10 liikettä ja huomasin, että PickerWheel -sovelluksessa on "hide choice", eli piilota valinta, mahdollisuus. Tämän klikkaaminen poistaisi siis vaihtoehdon väliaikaisesti pois arvonnasta, jolloin en saa samaa liikettä heti uudestaan arvonnasta tuloksena. Tuntui hyvältä huomata, että liikkeisiin tulee automaattisesti enemmän variaatiota, kun sama liike ei voi tulla montaa kertaa peräkkäin. Tanssisarjaa jatkaessa tulin siihen tulokseen, että muutan omaa ohjeistustani ja arvonnakorkeintaan 10 liikettä, jonka jälkeen valintoja on tehtävä. Tästä eteenpäin siis arvoin liikkeen kerrallaan, ja jos sain sen helposti linkitettyä edellisen kanssa, niin pitäydyin valinnassani. Moni liikkeistä sulautui koreografiaan aika nopeasti ja helposti. Tosin yksi "kirppu" kummitteli siellä noin 15 sekuntia tanssista, ja huomasin, että odotin tiettyjä liikkeitä, joilla osaisin mennä lattialle ja saisin jalat oikein päin. Tuntui samanaikaisesti sekä turhauttavalta että jännittävältä siirtää "kirppu"-liikettä listan perässä eteenpäin, kun tanssisarja vain eteni ja piteni.

Huomasin myös, että listasta puuttuvat kokonaan preparaatiot, eli piruetteihin ja hyppyihin valmistavat liikkeet, ja jäin miettimään niiden tarpeellisuutta. Toisaalta olisi hassua, jos tulisi piruettipreparaatio koreografiassa, ja sitten tulisikin jokin aivan muu liike. Toisaalta mietin, tuleeko sarjasta tanssijalle sekava ja vaikeasti muistettava, jos yhtäkkiä piruettipreparaatio voikin tarkoittaa hyppyä tai kärrynpyörää. Tästä seurasi paljon lisäkysymyksiä: tarvitseeko määrittellä preparaation jalkojen perusasento, onko se neljäs asento vai toinen asento? Entä suuntaa määrittävät sanat niin kuin *endehors* preparaatio? Nämä näyttävät kuitenkin toisistaan täysin erilaisilta asennoilta. Päätin kuitenkin jättää preparaatiot pois sillä perusteella, että ne ovat asentoja, eivätkä liikkeitä. Preparaatiot

kuuluvat olennaisina osina liikkeisiin, joten niitä ei sen vuoksi kannata itsenäisinä osina listaan lisätä.

Liikelistassani oli myös balettiliikkeitä, kuten *tour lent*. Jäin pohtimaan tarvitseeko listassa olla arabeskit erikseen. Päätin kuitenkin olla lisäämättä niitä, sillä koin, että ne ovat asentoja, joissa tapahtuu liikkeitä, kuten *tour lent* tai *piruetti*. *Tour lent* sai kuitenkin jäädä, sillä se tuo mukavasti rauhaa kiireisen koreografian keskelle. Poistettavien listalle pääsi kuitenkin ”askel”, sillä minusta tuntui siltä, että se on elementti, jolla voin sitoa liikkeitä yhteen eikä sinällään liike itsessään. Lisättävien listalle taas pääsi ”juoksu”, sillä huomasin, että minulle se tarkoittaa kolmea eri asiaa; ensimmäinen on se tavallinen juoksu, toinen on hypähdys jalan *rondilla* ja kolmas on myös eräänlainen hyppy. Näille tulisi päättää sopivat nimet ennen listaan lisäämistä, etteivät ne menisi sekaisin.

Sarjaa jatkaessa huomasin, että noudatin valitsemani musiikin rakennetta suorastaan orjallisesti, ja mielestäni tämä ei sovi sattuman sääntöjen alle. Esimerkiksi olin merkinnyt tanssijoiden paikanvaihdot, eli kuvioiden muutokset, kappaleen rakenteen mukaan niin, että kun musiikissa selkeästi vaihtuu osa, vaihdetaan paikkoja. Tämä ei ollut tarpeeksi sattumanvaraista ja tajusin äkkiä, että paikanvaihdotkin pitää arpoa. Nyt piti vain päättää montako kertaa lisään paikanvaihdot onnenpyörään. Ensimmäinen intuitio oli pyytää Google-hakukoneelta satunnaista numeroa väliltä yksi ja kymmenen. Sain tulokseksi ihanan keskittien vaihtoehdon, eli numeron viisi. Lisäsin liikelistalle sanan ”paikanvaihto” siis viisi kertaa.

Valitsin siis jo aiemmin arpomistani kappaleista uuden vaihtoehdon ja tein uuden rakenneanalyysin siksi, että näin minulla on tapana tehdä. Uuden musiikin tahtilaji on sama, joten ongelmia sen suhteen ei pitäisi tulla.

Nyt piti päättää, aloitanko koko sattuman avulla koreografoidun tanssisarjan luomisprosessin alusta, vai kopioinko jo luodun koreografian tanssisarjan alkuun ja jatkan siitä. Tulin siihen päätökseen, että lasken montako tahtia olen jo koreografioinut, ja sitten pyydän satunnaista numeroa. Esimerkiksi nyt olin koreografioinut 16 kahdeksan iskun tahtiparia, joten pyysin satunnaista numeroa yhden ja 16 väliltä. Sain numeron 7, joten ensimmäiset seitsemän tahtiparia tanssittaisiin. Sitten arvoinkin paikanvaihdon liikesarjan, jolla päästään seuraavaan kuvioon. Sitten täytyi vielä arpoa kuviot. Kuvioilla tarkoitan siis muodostelmia, joissa tanssijat tanssivat.

Olin tehnyt ennakkoon lyhyen listan, joka sisälsi erilaisia koreografisia kuvioita ja tapoja tanssijoille. Kuvioilla tarkoitan esimerkiksi puolikaarta, piiriä tai neliötä. Tapoihin kuuluu esimerkiksi kontrastiuniso ja kaanon. Halusin sisällyttää sekä kuviot että tavat samaan listaan, koska erillisinä listoina niistä olisi tullut liian lyhyitä. Lisäksi en nähnyt sillä mitään vaikutusta tähän kokeiluun, että tanssitaanko jokin osa tanssista piirissä vai kaanonissa. Listasta löytyi tällä hetkellä 12 kohtaa ja itse lista löytyy tämän työn liitteistä.

Arvoin ensimmäisen kuvion. Tämän tein numeroimalla ”kuviot ja tavat” -listan ja päätin nostaa kortin. Koska listassa on vain 12 kohtaa, päätin jättää kuninkaat huomioimatta. Jokerit nostin myös pois pakasta. Ensimmäisenä nostin Ruutu 10, maalla nyt ei ole väliä ainakaan tässä kohtaa, mutta ajattelin että kiva se on mainita. Numero 10 kuitenkin tarkoittaa neliötä, eli tulemme sisään neliömuodostelmaan. Heti tuli mieleen, että pitää arpoa sisääntulotapa, ja se mistä tullaan sisään, eli kaikki samasta suunnasta, eri puolilta, nurkista vai miten. Päätin jättää alkuun tyhjää intron verran ja jatkaa toistaiseksi eteenpäin aikapaineen vuoksi.

Tarkistin sähköisestä päiväkirjasta, kuinka monta oppilasta minulla osallistui tähän kokeiluun ja heti tuli ensimmäinen kompastuskivi. Minulla oli kuudesta seitsemään tanssijaa, eli neliö ei ole mahdollinen. Tietysti minun olisi ollut seitsemällä tanssijalla mahdollista tehdä neliön kolme sivua. Joten nyt piti pohtia, haluanko arpoa tanssijoiden lukumäärän, vai mitä tehdään.

Päätin, että tämä on tuntisarja, joten haluan, että kaikki tanssivat mahdollisimman paljon. Lisäksi tutkin tanssijoiden tuntemuksia arvotusta materiaalista, joten halusin, että tanssijat saavat kokea mahdollisimman paljon sitä arvottua materiaalia. Päädyin siis käyttämään nopan silmälukua viisi muistuttavaa kuviota, jossa neljä tanssijaa oli neliön nurkkina ja kaksi tanssijaa neliön sisällä. Tämä sai kelvata neliöstä, sillä kyseessä oli kokeilu. Kirjoitin paikat arvotun tanssisarjan suunnitelmaan, joka löytyy tämän työn liitteistä. Lopulliset paikat valittiin tunnin aikana perinteisellä lappuarvonnalla.

Seuraavaksi kuvioksi ilmestyi jono. Joten aloin arpomaan liikkeitä, joilla siirrytään kohti jonokuviota. Sarjan pituudeksi tuli lopulta kaksi neljäneljäosatahtia ja jono oli valmis. Tanssijoiden järjestys jonossa päätettiin jälleen lappuarvonnalla, joten jännitti, että tulisiko ongelmia eteen. Mutta onnetar suosi tällä kertaa, ja kaikki pääsivät paikalleen oikein näppärästi. Tällä kertaa ehdin arpomaan materiaalia tanssiin kuusi kahdeksikkoa eli 12 neljäneljäosatahtia, ennen kuin onnenpyörästä

vastaa tuli paikanvaihto. Ennen paikanvaihtoa oli ehtinyt ilmaantua jo balettiliikkeitä kuten *tour lent* ja *grand sissonne ouverté*, joten minua jännitti oppilaiden reaktio, etenkin jälkimmäiseen.

Sitten arvoinkin paikanvaihdolle kuvion käyttäen tällä kertaa Wheelofnames.com -sovellusta, joka on myös onnenpyörä, ja se arpoi minulle tuli rivin. Juuri se mitä en todellakaan toivonut. Tavallisesti tässä kohtaa tekisin jonkin perinteisen ratkaisun, kuten että jono kääntyisi riviksi. Mutta nyt se ei ollut mahdollista, koska tanssijoiden paikat rivissä päätettäisiin tanssitunnin aikana lappuarvonalla. Jatkoinkin siis liikkeiden arpomista, jotta saisin tanssijat riviin, ja toivoin, että materiaalia olisi riittävästi. Ensimmäisinä liikkeinä tuli *lunge* ja *tour lent endehors*, joten niillä ei vielä riviin päästäisi. Seuraaviksi liikkeiksi tulivat *grapevine* ja *a la second* -hyppy. Luovasti päätin, että hyppy saa liikkua tilassa, joten nyt päästiin varmasti riviin. Eikä aikaakaan mennyt kuin kaksi kahdeksikkoa.

Jatkoinkin vielä unisonon tekemistä viimeistä projektiviikkoa varten. Minua hieman jännitti, kun rivikuviota varten alkoi tulla onnenpyörästä ensin piruetteja. Suurin osa muista liikkeistä oli kuitenkin mukavia kahden jalan päällä liikkuvia, kuten *pas de bourrée*. Seuraavaksi sain arvottua *endehors* piruetin jälkeen *grand jete developpén*, joten jouduin todella pitkään harkitsemaan voiko ja mahtuuko tämän kombinaation tekemään turvallisesti rivissä. Olisihan se mahdollinen, mutta päätin kertoa oppilaille erityisen selkeästi, että hyppy suuntautuu kohti nurkkaa omassa diagonaalissa, ei kohti huoneen nurkkaa. *Grand jeten* jälkeen sain onneksi edes yhden *pas de bourrée* ennen en *dedans* piruettia *attitudessa*, joten siitä olin helpottunut, mutta edelleenkin kuusi ihmistä pienessä huoneessa rivissä ei ollut ideaali kyseiselle piruetille. Unisono jatkui kivasti ihan perusliikkeillä tämän jälkeen vielä neljä kahdeksikkoa tanssijan kielellä. Toki onnenpyörä antoi minulle vielä kerran kerran yhden *grand jetén* arvonnassa tuloksena, mutta se ei tuntunut enää missään äskeisen jännitysnäytelmän jälkeen.

5 KYSELYN TOTEUTUS, TULOKSET JA ANALYYSI

Kysely toteutettiin neljän eri tanssitunnin aikana. Osaa kysymyksistä vaihtelin prosessin edetessä, kun taas joitakin kysyin toistetuksi. Ryhmä harjoitteli kanssani maanantaisin 75 minuuttia ja tiistaisin 90 minuuttia. Ryhmässä tanssivat oppilaat olivat lukioikäisiä tai hiljattain lukiosta valmistuneita nuoria. Opinnäytetyön toteutushetkellä ryhmässä oli kuusi aktiivista tanssijaa, joten ryhmän koko oli mielestäni täydellinen tällaiseen pienimuotoiseen pedagogiseen kokeiluun. Kysely toteutettiin tiistaisin tanssitunnin aikana, jotta kyselyyn vastaaminen saatiin tehtyä tanssitunnin puitteissa. Näin varmistuin myös siitä, että mahdollisimman moni vastaisi kyselyyn heti tanssitunnin päätyttyä, kun tapahtumat olivat vielä tuoreessa muistissa. Lisäksi sain varmasti vastaukset kaikilta läsnäolijoilta heti tunnin loppuksi, eivätkä vastaukset tulleet vähitellen pitkin viikkoa.

Kysely toteutettiin sähköisesti ja jaettiin tanssijoille WhatsApp-sovelluksen kautta linkkinä ryhmän toimintaa varten luotuun WhatsApp-ryhmään. Tämä ryhmä oli luotu esimerkiksi videoiden ja näyttöksiin liittyvän informaation jakamista varten. Kyselylomakkeen tein käyttäen Microsoft 365 -ympäristön Forms -sovellusta. Olin jo ennakkoon kokeillut sovellusta tekemällä kyselyn, jonka jaoin muutamalle ystävälleni linkkinä WhatsApp-sovelluksen kautta, jotta pystyin varmistumaan siitä, että kyselyn toteutus onnistuu.

5.1 Kyselyn analyysi

Tanssijoiden ennakoajatukset arvotun liikemateriaalin tanssimisesta

Ensimmäistä kertaa kyselyä täytettäessä oppilaiden vastaukset olivat aika lailla samoilla linjoilla. Ennako-odotuksia kysyttäessä nuoret olivat käyttäneet adjektiiveja kuten ”tönkkö, sekava ja vaikea”.

“Ennakoajatus oli se, että arvottu liikemateriaali olisi jotenkin tönkköä ja ei niin soljuvaa kuin suunniteltu koreografia.”

Ajatus siitä, että liikkeet eivät sopisi keskenään yhteen nousi kirkkaasti esille. Oppilaat odottivat myös, että liikkeiden sitominen toisiinsa voisi olla hankalaa. Yksi odotti nopeaa liikettä ja lattiamaateriaalia.

Kyselyn toisella toteutuskerralla oppilaiden vastaukset eivät myöskään juurikaan eronneet toisistaan. Yksi oli odottanut hankalaa ja nopeatempoista materiaalia. Toinen taas oli odottanut vaihtelevaa ja reipasta materiaalia. Näin ollen kaksi siis odotti nopeaa tanssimateriaalia, kaksi odotti sekavaa ja hankalaa ja viimeiset kaksi olivat kohtalaisen neutraaleja vastauksissaan.

“Ei ollut kunnolla ennakoajatuksia, mutta ajattelin, että varmaan jotain perusliikkeitä ja aika rauhallisia.”

Viimeisellä kahdella ei siis joko ollut ennako-odotuksia, tai he ajattelivat liikemateriaalin olevan järkevää, mutta mahdollisesti haastavaa.

Tanssijoiden ennakoajatukset opettajan suunnitteleman materiaalin tanssimisestä

Seuraavaksi pyysin oppilaita vertailemaan opettajan suunnittelemaa koreografiaa arvottuun tanssiin. Ensimmäisellä kerralla lähestulkoon kaikki olivat odottaneet, että opettajan suunnittelema materiaali olisi helpompi tanssia, kuin arvottu. Liikkeet sopisivat paremmin yhteen ja niiden sitominen toisiinsa olisi helpompaa. Yksi odotti nopeatempoista koreografiaa, jonka tekeminen helpottuisi toistojen ja ajan myötä. Toinen oli vastannut, että opettajan suunnittelemaa materiaalia olisi mukava tehdä.

“Ennakoajatus oli se, että opettajan suunnittelema koreografia olisi helpompi kuin arvottu, koska siinä ei tulisi niin paljon utoja siirtymiä liikkeistä toiseen.”

Toisella kerralla vastattiin opettajan suunnitteleman koreografian olevan jälleen selkeä, järkevä. Kaksi oli vastannut, että opettajan suunnittelema materiaali olisi loogisempaa ja helpompaa.

“Että koreografia ja laskut on selkeitä ja liikkeiden järjestys on järkevä ja helposti toteutettavissa”

Yksi oli odottanut nopeaa ja haasteellista materiaalia. Toinen oletti jotain rauhallista, eikä liian kovaa. Yksi ei ollut odottanut mitään erityistä.

Tanssijoiden tuntemukset arvottua materiaalia tanssiessa

Kysyttäessä miltä arvotun liikemateriaalin tanssiminen tuntui, ensimmäisellä viikolla suurin osa oli vastannut sanalla ”kiva”. Yksi oli kokenut koreografian nopeaksi ja totesi ettei pysynyt vielä mukana.

“Kivalta, en oikeastaan huomannut suurta eroa verrattuna opettajan suunnittelemaan koreografiaan, tai en olisi arvannut koreografian olevan arvottu, jos en sitä olisi tiennyt.”

Puolet oli vastannut, että arvotun liikemateriaalin tanssiminen tuntui samalta tai melko samalta kuin opettajan suunnitteleman koreografian. Yksi oli lisännyt, että ei olisi arvannut liikejärjestyksen olevan arvottu, ellen olisi sitä ennakkoon kertonut.

Toisella vastauksella kolme henkilöä koki tanssimisen tuntuneen mukavalta. Myös sanat nopea ja hektinen mainittiin. Yksi kertoi materiaalin tuntuneen kivan haastavalta, mutta ei liian vaikealta.

“Aikaisempaa vaikeammalta”

Kaksi oli vastannut, että arvotun materiaalin tanssiminen tuntui aikaisempaa vaikeammalta tai vähän vaikealta. Yleisesti kuitenkin tulkitseen, että osan kohdalla tuntemukset olivat muuttuneet hie- man, mutta kuitenkin materiaalia oli mukava tanssia.

Kolmannella vastauksella vastaukset olivat täysin yksimielisiä ja mukavan positiivisia. Sana ”mukava” ilmeni vastauksissa kolme kertaa, sana ”kiva” taas kahdesti.

“Tanssiminen tuntui hyvältä.”

Jokainen oppilas oli vastannut, että tanssiminen oli kivaa tai mukavaa. Yksi totesi, että on mukava kokeilla jotain erilaista.

Arvotun liikejärjestyksen muistaminen

Pyysin oppilaita pohtimaan, oliko arvotun liikejärjestyksen muistaminen helppoa vai vaikeaa. Ensimmäisellä vastauksella oppilaiden vastaukset jakaantuivat niin sanotusti kahteen leiriin. Kaksi oli vastannut, että järjestys oli helppo muistaa. Molemmat vastasivat myös, että kokemus ei eronnut mitenkään muiden koreografioiden tai tanssisarjojen muistamisesta.

“Arvotun liikejärjestyksen muistaminen oli ehkä vähän vaikeampaa kuin suunnitellun. Koska arvotussa sarjassa liikkeet olivat vähän epätavallisemmassa järjestyksessä, joten niihin ei ole tottunut niin paljon.”

Kaksi taas oli vastannut, että muistaminen oli vaikeaa. Näistä toinen mainitsi liikkeiden olleen epätavallisemmassa järjestyksessä. Tai tulkintani mukaan ainakin sellaisessa järjestyksessä, johon ei

oltu totuttu. Toinen taas kertoi, että tuntui erilaiselta normaaliin verrattuna. Hän kuitenkin tunnisti liikkeiden olevan tuttuja. Tämän tulkitsen niin, että oppilaat huomasivat minun käyttäneen liikkeitä jo aiemmissa koreografioissa ja tuntisarjoissa.

Toisella vastauksella yksi oli kokenut, että liikejärjestyksen muistaminen oli vähän vaikeampaa, koska liikejärjestys tuntui omituiselta. Loput viisi koki liikejärjestyksen muistamisen helpoksi.

“Aika helppoa kun oli harjoitellut enemmän. Jotkut liikkeet olivat uusia ja oli vaikea muistaa missä vaiheessa ne tulivat.”

Pääpiirteittäin oppilaat olivat kokeneet, että liikkeet olivat selkeitä, vaikka järjestys saattoikin olla omituinen. Yksi tiedosti harjoittelun auttaneen muistamista, toinen taas toteaa, että materiaali ei ollut monimutkaista. Yksi oppilaista totesi, että tahdissa pysyminen oli vaikeaa, eli nopeus tuotti haastetta enemmän kuin liikejärjestys.

Kolmannella vastauksella kaikki tanssijat olivat vastanneet, että liikejärjestyksen muistaminen oli helppoa. Kaksi totesi ykskantaan, että järjestys on melko helppo muistaa.

” Järjestyksen muistaminen oli ihan helppoa, välillä oli vaikea muistaa, kun oli samoja liikkeitä eri kohdissa, niin meni vähän sekaisin, että mitä nyt tulikaan”

Eräs oli huomionut, että liikkeiden toistuminen vaikeutti muistamista. Yksi kertoi, että harjoittelu ja toistomäärät auttoivat liikejärjestyksen muistamisessa.

Ennakoajatuksen muuttuminen

Kysyttäessä muuttuiko oppilaiden ennakoajatukset arvottuun materiaaliin jotenkin, heidän vastauksistaan ensimmäisellä kyselykerralla pilkotti rivien välistä pieni helpotus. Suurin osa oppilaista vastasi positiiviseen sävyyn. Kaksi oli vastannut arvotun koreografian olleen odotettua helpompi.

“Arvottu materiaali oli yllättävän hyvä ja koreografiaa oli kiva tehdä”

Yksi kertoi yllättyneensä siitä, kuinka mukavaa arvotun koreografian tanssiminen oli. Yksi taas oli vastannut, että ennakoajatus pysyi samana.

Toisella vastauskerralla oppilaat olivat vastanneet kysymykseen aika lyhyesti ja ytimekkäästi. Neljä koki, että ennakoajatus pysyi samana tai ei muuttunut. Nämä varmaan olivat ne neljä, jotka olivat paikalla edellisellä kerralla, kun kysely toteutettiin.

“Muuttui jonkin verran, ei ollut niin sekavaa kuin aluksi ajattelin”

Yksi totesi ennakoajatuksensa muuttuneen jonkin verran. Toinen sanoi yllättyneensä siitä kuinka helppo ja kiva arvottu koreografia oli.

Kolmannella vastauskerralla kolme oppilasta vastasi, että ennakoajatus ei muuttunut. Yksi oli vastannut, että ennakoajatus pysyi melko samana.

“Muuttui siten, että arvottu liikejärjestys ei loppujen lopuksi olekaan niin sekavaa, kuin ajattelin”

Yksi oppilas oli odottanut arvotun tanssin liikejärjestyksen olevan sekavampi, kuin se ilmeisesti loppujen lopuksi oli. Näin ollen ennakoajatus siis muuttui.

Mieluisampi työtapa

Pyysin oppilaita vertailemaan kumpi työtapa olisi heille mieluisampi, arvottu koreografia, vai opettajan suunnittelema koreografia. Ensimmäisellä vastauskerralla oppilaiden vastaukset jakaantuivat selkeästi lämpimän positiivisiin ja sitten haaleahkoihin vastauksiin. Kaksi vastasi selkeästi, että opettajan suunnittelema koreografia muistui mieleen helpommin, joten se tuntui siksi mieluisammalta.

“Suunniteltu koreografia tuli mieleen helpommin, joten se oli mieluisampaa. Toisaalta arvottu koreografia haastoi vähän enemmän, joten se oli myös kivaa vaihtelua.”

Kaksi oli vastannut, että ei osaa sanoa, tai ei huomannut eroa koreografioiden välillä. Näistä toinen kertoi, että kummatkin työtavat ovat kiinnostavia. Sama palaute kertoo myös, että arvottu työtapa on uusi ja kiinnostava.

Toisella vastauskerralla vastaukset olivat lähestulkoon yksimielisiä. Neljä oppilasta koki tänään opettajan suunnitteleman koreografian mieluisammaksi. Syiksi mainittiin täysin järkeenkäyvä liikejärjestys ja luonnollinen liikkeiden yhdistäminen sulavasti. Loogisuus ja helppous mainittiin myös syiksi valita opettajan suunnittelema koreografia. Kaksi oppilasta oli taas vastannut, että molemmat

ovat ihan yhtä hyviä ja kivoja tapoja. Toinen heistä oli vastannut, että työtävät eivät oikeastaan eroa kovinkaan paljoa toisistaan, kun taas toinen piti opettajan suunnittelemaa koreografiaa vielä mielisämpänä, sillä siinä näkyy hänen käden jälkensä.

“Opettajan suunnittelema koreografia, koska siinä saa tuntea opettajan ja hänen vision/tunteen tanssille paremmin kuin jos arvotaan liikkeet.”

Yllä olevasta lainauksesta tajusin, että arvotulla tanssilla ei ole aihetta, tarinaa, eikä teemaa. Tällainen asia ei ollut siihen mennessä käynyt mielen vieressäkään, joten lisäsin seuraavien viikkojen kyselyyn kysymykset, joissa kysyttiin aihetta tai nimeä tanssille.

Kolmannella vastauksella kaksi oppilasta oli vastannut, että molemmat tavat ovat mieluisia. Näistä toinen oli silti vastannut, että opettajan suunnittelema koreografia on hieman mielisempi, sillä se on selkeämpi.

“Opettajan tekemä koreografia koska siinä tuntee liikkeiden tarkoituksen/menee paremmin musiikin kanssa.”

Loput kolme oppilasta olivat valinneet opettajan suunnitteleman koreografian mielisemmäksi. Syiksi kerrottiin muun muassa selkeys ja loogisuus, haettiin tarkoitusta liikkeille. Tai perusteltiin, että opettajan tekemä koreografia tuntuu paremmalta.

Motivaatio arvotun liikemateriaalin tanssimiseen

Kysyin oppilailta, innostiko ajatus tanssittavan materiaalin liikejärjestyksen arpomisesta. Näin jälkikäteen ajateltuna tämä kysymys on mielestäni hieman tönkkö, sillä se antaa helpon mahdollisuuden vastata joko kyllä tai ei, ja siirtyä seuraavaan kysymykseen. Ensimmäisellä vastauksella oppilaat olivat täysin yksimielisiä.

“Joo, koska ajattelin, että se on jotain herkullista ja uutta.”

Kaikki olivat vastanneet ainakin yhdellä tai kahdella sanalla, että ajatus tanssittavan materiaalin arpomisesta innosti. Kaksi oli laajentanut vastaustaan vielä vastaamaan kysymykseen miksi tai miten. Ilahtuin sanasta ”herkullinen” toisen oppilaan kohdalla. Toinen taas kertoi ajatuksen olleen mielestään hyvä ja odotti mielenkiinnolla uutta koreografiaa.

Toisella vastauksella oppilaiden reaktiot olivat hieman haaleampia, mutta pääpiirteittäin positiivisia. Vastauksissa oli tällä kertaa vähintään kaksi sanaa.

”Jonkin verran joo, innosti ajatus siitä, että saa kokeilla jotain erilaista aiempaan verrattuna”

Kaikki olivat vastanneet ajatuksen innostaneen heitä. Yhtä innosti tehdä jotakin erilaista, toisen mielestä ajatus oli kiva. Kolmas henkilö oli vastannut, että oli mukavaa.

Arvotun materiaalin herättämät tunteet

Tiedustelin myös, millaisia tunteita arvottua materiaalia tanssiessa heräsi. Ensimmäisellä vastauksella yksi totesi materiaalin olleen yllättävän helppoa. Kaksi vastasi kokeneensa hämmennystä liikejärjestyksen omituisuudesta johtuen. Näistä toinen kertoi kokeensa kuitenkin iloa.

”Oli mukavaa kokeilla jotakin hieman erilaista, kuitenkin koreografia oli ehkä vähän sekavampi järjestykseltään, jolloin sen tanssiminen tuntui vähän oudolta ja monimutkaiselta, mutta koreografiaa oli silti mukava tanssia, eikä siitä olisi edes osannut arvata, että tanssii arvottua materiaalia”

Yhteensä neljä koki iloa tai kertoi tanssimisen olleen mukavaa, näistä yksi oli sitä mieltä, että kokemus oli mielenkiintoista. Mainittiin myös, että oli mukavaa tehdä jotakin erilaista.

Toisella vastauksella oppilaista yksi oli vastannut, että tuntui mukavalta ja erilaiselta. Toinen taas koki, että liikkeet olivat liian nopeita, hän koki myös, ettei pysynyt muun ryhmän mukana.

”Hämmästyksen tunteita mutta myös onnistumisen tunteita, kun selvisi siitä hämmästyksestä”

Yksi oli ensin hämmentynyt, mutta sai sen jälkeen onnistumisen kokemuksia. Eräs oli vastannut, ettei tuntemukset poikenneet tavallisesta.

Arpominen pysyvänä osana tuntia

Kysyin oppilailta voisiko arpominen säilyä pysyvänä osana tuntia ja ensimmäisellä vastauksella kaikki oppilaat olivat sitä mieltä, että arpominen voisi olla ainakin jossakin määrin pysyvänä osana tuntia. Yksi oppilaista muistuttaa, että mikäli en olisi kertonut tanssin liikejärjestyksen olleen arvottu, ei hän olisi arvannut sitä.

”Mielestäni voisi, se voisi tuoda tunneille lisää monipuolisuutta, jos välillä arvottaisiinkin jonkin pät-kän liikkeen järjestys”

Yksi oppilaista oli erityisesti pitänyt tanssin kuvioiden ja tanssijoiden paikkojen arpomisesta. Yhden henkilön mielestä arpominen voisi olla hyvä työväline opettajan keksimisen tukena. Mutta ei säilyttäisi sitä tunnin osana yksistään, muuten kuin haastetta varten.

Toisella vastauksella oppilaiden mielipiteet olivat myös yksimielisiä. Kaikki olivat sitä mieltä, että pienen osan tuntia voisi toteuttaa arpomalla.

”Voisi arpominen työtapana säilyä pienenä pysyvänä osana tuntia, että arvottaisiin vaikka yhdessä”

Yksi olisi tahtonut osallistua arpomiseen. Toinen kertoi, että opettajan tekemät koreografiat ovat selkeämpiä ja loppuun saakka mietittyjä. Hänen mielestään järjestely ei sopisi ihan kaikkeen. Kolmannen oppilaan mielestä arpominen olisi opettajalle hyvä apuväline, mutta ei kaipaa tunnille arvottua osiota.

Odotukset tanssitunneille

Kysyin oppilailta kaipaavatko he tanssitunnilta mieluummin haastavaa vai tuttua ja turvallista materiaalia. Tämä kysymys heräsi edellisviikkojen vastausten perusteella. Lisäsin sen lähinnä omaa työtäni varten.

”Toivon tanssitunnilta haastetta, jotta kehittyä tanssijana”

Yksi oli vastannut, että riippuu päivän mielentilasta. Hän kertoi yleensä kaipaavansa kuitenkin tuttua ja turvallista. Kaksi henkilöä oli vastannut kaipaavansa molempia. Kaksi oli kertonut kaipaavansa haastetta.

Arvotun tanssin aihe

Kysyin oppilailta, onko arvotussa tanssissa heidän mielestään jokin aihe. Tämäkin kysymys oli jälkikäteen ajateltuna aika huonosti aseteltu, sillä se salli kyllä ja ei vastaukset. Yksi oppilas oli vastannut, että arvotulla tanssilla ei ole aihetta. Loput neljä olivat vastanneet, etteivät keksi mitään taitta, että eivät osaa sanoa.

”En tiedä en ainakaan keksi mitään aihetta mikä tanssissa voisi olla”

Arvotun tanssin tarina tai teema

Päätin siis kysyä nuorilta mistä arvottu tanssi voisi heidän mielestään kertoa, tai antamaan tanssille jonkin teeman. Kaksi vastasi arjen kiireeseen liittyviä teemoja.

“Jostain nopeasta kaupungista”

Yksi ehdotti leikkiä. Toinen mietti, että teema voisi olla toivon löytäminen jostain asiasta tai aiheesta, tai sitten ystävydestä. Joku ehdotti, että tanssi voisi kertoa meritähdestä.

Arvotun tanssin oppiminen harjoittelun myötä

Kaikki kyselyn viimeisellä toteutuskerralla olleet oppilaat olivat sitä mieltä, että arvotun materiaalin oppimisesta oli tullut ainakin jonkin verran helpompaa harjoittelun myötä. Yksi oli vastannut hieman helpompaa.

” No aina vähän vaikeaa, mutta kun tulee toistoja niin kyllä se onnistuu.”

Yksi tiedosti suoraan harjoituskertojen ja toistojen määrän auttaneen muistamisessa. Erään mielestä järjestys oli erikoinen, mutta viimeisellä tunnilla oli helpompi muistaa liikejärjestys.

Muutos arvottuun tanssisarjaan suhtautumisessa

Kysyttäessä, oliko oppilaiden suhtautuminen arvottuun tanssiin muuttunut prosessin aikana, oppilaiden vastaukset olivat tällä kertaa kaikki erilaisia. Yksi oli sitä mieltä, että suhtautuminen oli osittain muuttunut. Hän oli odottanut hyvin sekavaa sarjaa, joka ei sitten lopulta ollutkaan niin sekava, mutta kuitenkin oli epäselviä kohtia.

” Pysynyt aika neutraalina, mutta edelleen sanoisin opettajan suunnittelemien olevan mukavampia.”

Yksi kertoi, että hänen suhtautumisensa ei ollut muuttunut missään vaiheessa. Hänen mielestään tanssi oli melko nopea. Toinen kertoi suhtautumisensa pysyneen neutraalina, kun taas kolmas sanoi suhtautumisensa muuttuneen positiivisemmaksi kuin alussa.

Arvotun tanssin nimi

Päätin vielä kerran yrittää saada oppilaita nimeämään jonkin teeman tai aiheen tanssille. Tällä kertaa hieman eri sanoin. Yksi ehdotti nimeksi ”tunteet” tai sitten ”hengitys”.

”sekasorrosta kaunista”

”Sekasorrosta kaunista” oli mielestäni ihanan runollinen. Toinen oli sitten ehdottanut nimeksi ”stressi” ja kolmannen oppilaan nimiehdotus oli ”Vaellus”.

Koko prosessi

Toiseksi viimeisessä kysymyksessä kysyin miltä koko prosessi oli tuntunut ja koko ryhmä oli vastannut prosessin tuntuneen kivalta, mukavalta tai hauskalta. Kaksi henkilöä oli käyttänyt sanaa erilainen. Pääosin oppilaat olivat vastanneet kahdella sanalla. Yksi oppilas oli kirjoittanut hieman pidemmän vastauksen ja mainitsi mahdollisuuden astua pois mukavuusalueeltaan.

”Koko prosessi on tuntunut kivalta ja erilaiselta, sai vähän niin kuin astua omalta mukavuusalueelta ulos ja kokeilla jotain aivan uutta ja erilaista, jota ei aiemmin ole tullut vastaan”

Vapaa palaute

Viimeisen kerran kun kysely täytettiin, päätin pyytää vapaata palautetta, jotta kaikki saivat mahdollisuuden kertoa anonyymisti mielipiteensä koko prosessista. Yksi oli vastannut nauruhymiöllä, joten tulkitsen, että yhteensä kolmella oli kivaa.

”Sarja oli kiva, vaikka olikin välillä hieman sekava ja nopea, mutta sen oppi muistamaan nopeasti! Sarjaa tehdessä oli aina hauskaa jee<3”

Yksi oppilas kertoi, että sarja oli hieman sekava, mutta sen oppi kuitenkin muistamaan. Eräs toinen oppilas kertoi sarjan olleen tempoltaan turhan nopea.

5.2 Kyselyn tulosten yhteenveto

Oppilaiden ennako-odotukset olivat aika lailla samoilla linjoilla omien ennako-odotusteni kanssa. Pääsääntöisesti me kaikki odotimme sarjan olevan jollakin tapaa kummallinen tai sekava. Kukaan ei myöskään uskonut liikkeiden sulautuvan yhteen niin sopivasti, kuin ne lopulta sulautuivat. Jäin kuitenkin siihen käsitykseen, että oppilaat pitivät haasteesta ja nauttivat mahdollisuudesta astua mukavuusalueensa ulkopuolelle. Kaikki olivat jossakin vaiheessa prosessia vastanneet, että

heidän ennakko-odotuksensa muuttuivat positiivisemmiksi. Tanssi ei tuntunutkaan niin sekavalta, kuin mitä he olivat odottaneet.

Oppilaiden mukaan liikejärjestys oli melko helppo muistaa. Heidän mukaansa liikejärjestys oli hie-
man outo, mutta liikkeet olivat kuitenkin selkeitä. Vertaillaessaan arvottua ja opettajan suunnittele-
maa koreografiaa osa oppilaista vastasi, että liikejärjestyksen oppiminen ei tuntunut mitenkään eri-
laiselta. Osa oppilaista taas totesi, että liikkeiden toistuminen eri kohdissa arvottua tanssia vaikeutti
muistamista. Sillä vaikka sama liike ilmeni sarjassa, sitä seurasi kuitenkin joku eri liike uudella ker-
ralla.

Kun pyydettiin oppilaita vertaamaan arvottua tanssia opettajan tekemään koreografiaan, lähestul-
koon kaikki olettivat opettajan tekemän koreografian olevan selkeämpi, loogisempi ja sulavampi.
Oppilaat olettivat opettajan koreografian olevan helpompi, sillä liikkeet sulautuisivat paremmin toi-
siinsa. Kysyttäessä siitä kumpi työtapo olisi heidän mielestään mieluisampi, arvottu tanssi vai opet-
tajan tekemä koreografia, mielipiteet jakoutuivat kahtia. Puolet oppilaista ilmaisi selkeästi, että mie-
lummmin opettajan tekemä koreografia, koska silloin saa selkeämmin selville opettajan vision liik-
keistä. Toinen puoli taas sanoi, että he eivät osaa sanoa, sillä he eivät huomanneet eroa arvotun
tanssin ja opettajan tekemän koreografian välillä.

Kun kysyin voisiko arpominen pysyä osana tanssituntia myös tulevaisuudessa, oppilaat suhtautui-
vat melko positiivisesti ajatukseen. Pääasiassa oppilaat tulivat siihen tulokseen, että arpominen
voisi toimia opettajan apuvälineenä tiettyyn pisteeseen asti, mutta sattuman käytön varaan ei kan-
nata koko tuntia rakentaa. Arvottu tanssi toimii haasteena, mutta jäin siihen käsitykseen, että tek-
niikkasarjoja ei kannata arpoa, ja oletan, että he toivoisivat tunnin loppupuolelle myös opettajan
suunnittelemaa tanssia. He ehdottivat myös erilaisia tapoja, miten arpomista voisi käyttää jatkossa.
Esimerkiksi kuvioden ja paikkojen arpominen nousi yhtenä ehdotuksena. Oppilaat olisivat myös
halunneet osallistua arpomiseen.

Kyselyn vastauksista päätellen oppilaiden kokemus sattuman käyttämisestä koreografisena työka-
luna oli pääasiassa positiivinen. Nuoret suhtautuivat tekemiseen innostuneesti ja mielenkiinnolla ja
harjoittelivat liikejärjestyksiä itsenäisesti. He myös kysyivät aktiivisesti kysymyksiä arvottuun tans-
sisarjaan liittyen. Ylipäätään omat tuntemukseni harjoitustilanteista olivat kepeitä ja positiivisia,
tanssitunnilla oli hyvä tunnelma.

6 POHDINTA

Kaiken kaikkiaan koko prosessi oli työläs, mutta mielenkiintoinen. Kaikista eniten itse hämmennyin siitä, miten tajusin vasta niin myöhään, ettei arvotulla tanssilla ollut mitään aihetta. Arvotusta tanssista puuttui myös aksentit ja liikkeen eri dynamiikat. Seuraava askel tästä olisi varmaan se, miten tanssimateriaalin arvotusta liikejärjestyksestä saa tehtyä tanssia. Nyt tuntui lähinnä siltä, että koko arvottu tanssi oli vain täyttä tykitystä alusta loppuun tai ainakin sinne asti, kun sitä nyt tuli tehtyä.

Pohdin prosessin aikana useaan otteeseen, oliko tämä todella sattumaa hyödyntämällä luotu koreografia, sillä minä itse sulautin liikkeet toisiinsa lisäämällä askelia. Minä myös monesti jatkoin liikkeiden arpomista, kunnes sain sopivan liikkeen, jolla esimerkiksi pääsin lattiatasoon. Nyt prosessin jälkeen kuitenkin olen sitä mieltä, että kyllä oli. Totta on, että välillä odotin sopivaa liikettä. Mutta minä olen pedagogi ja näin ollen minulla on vastuu varmistua siitä, että liikemateriaali on turvallista tanssia. Henkilökohtainen mielipiteeni on kuitenkin se, että vaikka Merce Cunningham arpoi liikemateriaaliaan, lopullinen koreografi on kuitenkin Cunningham, ei noppa tai kolikko.

Arpoessani liikkeitä minulle tuli monesti sellainen olo, että mieleni olisi tehnyt jatkaa sarjaa itse. Välillä päähän pulppusi lisää ideoita ja harmitti, kun niitä ei saanut laittaa mihinkään. Näin ollen totean, että arpomalla voi helpottaa tanssinopettajan suunnittelutyötä, ja jos sillä ei välttä tyhjän paperin kammaa, niin se ainakin auttaa siihen.

Tässä opinnäytetyössä tutkin keveneekö tanssinopettajan suunnittelu- ja koreografointityö sattumaa käyttämällä. Kuten yllä jo mainitsin, arpominen toimii erinomaisesti ”ideasytkärinä”, mutta oppilaiden vastauksia lukiessa tulin siihen tulokseen, että kaikista paras arpomisen kohde on tanssijoiden paikat esitystanssiin. Mieleepä tuli myös sellainen ajatus, että tanssijoiden paikat voisi arpoa tavallisessa tunti-ilanteessakin. Huomaan, että tanssijoilla on tapana mennä tanssisalissa aina samoille paikoille ja pysyä siinä koko tunnin ajan. Paikkoja vaihdettaessa he yleensä siirtyvät toiselle puolelle salia, ja sitten seuraavalla kerralla palaavat takaisin alkuperäiselle paikalle. Lisäksi voisi olla yksi liikejärjestykseltään arvottu tanssisarja haasteeksi tavallisen opettajan suunnitteleman lopputanssin lisäksi. Näin jälkikäteen ajateltuna olen tosin onnellinen, että koko prosessi ei ollut kovin pitkä. Me kuitenkin harjoittelimme tanssia kahdeksalla eri tanssitunnilla, vaikka kysely täytettiin vain neljästi. Näin varmistin, että oppilaat saavat tarpeeksi toistoja ja harjoituskertoja kyselyitä varten.

Minua kiinnosti myös, millaisena tanssioppilaat kokevat sattumaa hyödyntäen suunnitellun tunnin, ja aika lailla kaikki kokivat innostusta ja kiinnostusta työtapaa kohtaan. Oppilaat olivat selkeästi motivoituneita arvotun tanssin suhteen, sillä he oppivat sen nopeasti. Päälimmäisenä jäi mieleen, että aika lailla kaikkien mielestä arvotun tanssin tekeminen oli mukavaa. Tosin viikosta toiseen mukana kulki kommentti ”tanssi oli liian nopea” ja toivon, että se ei ollut joka viikko sama nuori, joka koki epätoivoa siitä. Tässä yksi syy lisää sille miksi olen tyytyväinen valintaani pitää prosessi kohdallisen lyhyenä.

Henkilökohtaisesti arvotun tanssin tekeminen kyllä innosti, joten se lisäsi työssäjäskämistäni. Näin ollen siis työhyvinvointini myös parani hieman. Mielenkiintoisinta oli kuitenkin nähdä ja kokea uusia mahdollisia tapoja yhdistää liikkeitä toisiinsa. Mielestäni tämänkaltainen kokeilu sopii sellaisille henkilöille, jotka työskentelevät luovilla aloilla, tai ammatikseen liikuttelevat ihmisryhmiä tilassa, kuten esimerkiksi tanssinopettajat ja ohjaajat, sekä kaikki sellaisten alojen ammattilaiset, joiden työhön kuuluu suunnittelutyö esimerkiksi liikejärjestysten parissa tai erilaisia tekniikoita sekoitellen.

Seuraavaksi tahtoisin kokeilla sattuman käyttöä pienemmässä mittakaavassa, kuin koko liikemateriaalin järjestyksen arpomiseen. Rajauksen voisi tehdä kuvioiden tai pelkkien tanssijoiden paikkojen arpomiseen. Mutta mieleen tulee myös erilaisia koreografisia kokeiluja.

Esimerkiksi mielestäni oppilaiden poissaolot tunnilta ovat pieniä sattumia, koska eihän meistä kukaan voi lopulta päättää tuleeko kipeäksi vai ei. Jos esimerkiksi koko koreografia olisi valmiina, kun sitä alan opettamaan, voisin päättää, että sitä koreografiaa tehdään eteenpäin jokaisella tunnilla vaikka 32 tahtia neljäneljäosaa-tahtilajissa (tanssijat: neljä kahdeksikkoa). Aina kun joku on poissa, muut tanssijat vaihtavat kuvion ja poissaolija jää tanssimaan siihen, missä viimeksi oli. Teoksen nimi voisi olla vaikka ”Afterimage”. Tai toisessa ideassa poissaolija jää pysähtyneeseen asentoon 32 tahdin ajaksi ja jatkaa sitten tanssia muiden kanssa. Tai sitten siitä mihin jäi, jolloin syntyy kummallisia 32 tahdin kaanoneita, tämän teoksen nimi voisi olla vaikka ”Kaikuja”.

LÄHTEET

Becker, Paula 2009. Cunningham, Merce (1919-2009). HistoryLink.org. Essay 9042. Hakupäivä 14.4.2024.

<https://www.historylink.org/File/9042>

Britannica 2023. Biography of Merce Cunningham. Hakupäivä 18.1.2024

<https://www.britannica.com/biography/Merce-Cunningham>

Google-hakukone 2024. Käyttäessä hakupalkissa komentoja, kuten "flip a coin" ja "give me a random number", tai "give me a random number between x and x". Hakupäivä 14.4.2024

www.google.com

Laakso, Riikka 2022. Merce Cunningham – 65 vuotta koreografian uudelleenajattelua ja taiteenalojen yhteiseloä. Taideyliopiston Teatterikorkeakoulu, julkaisusarja 75/2022. Hakupäivä 12.4.2024

<https://disco.teak.fi/tanssin-historia/merce-cunningham-65-vuotta-koreografian-uudelleenajattelu-ja-taiteenalojen-yhteiseloä/>

Länsiö, Tapani 2001. Aleatorinen. 1900-luvun musiikki. Taideyliopiston Sibelius-Akatemia. Hakupäivä 8.4.2024.

https://web.uniarts.fi/1900/lansio_artikkelit/aleatorinen.html

Monni, Kirsi 2012. Koreografia / esitys / osallisuus. Liikekieli.com. Hakupäivä 8.4.2024.

<https://www.liikekieli.com/koreografia-esitys-osallisuus-kirsi-monni/>

Morrison, Janelle M. 2005. The Effects of Minimalism/Indeterminacy on the Merce Cunningham and John Cage Collaboration. Journal of Undergraduate Research at Minnesota State University, Mankato 5, Article 18. Hakupäivä 14.4.2024

<https://cornerstone.lib.mnsu.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1147&context=jur>

PickerWheel-sovellus, 2024. Hakupäivä 14.4.2024.

<https://pickerwheel.com/>

Pohjannoro, Hannu 2008. Aleatoriikka. Musiikin historiaa. Taideyliopiston Sibelius-Akatemia. Hakupäivä: 8.4.2024.

https://muhi.uniarts.fi/1900_aleatoriikka/

Vaughan, David. 2009. Merce Cunningham. Obituary. The Guardian 27.7.2009. Hakupäivä 17.1.2023. <https://www.theguardian.com/stage/2009/jul/27/obituary-merce-cunningham>

wheelofnames.com – sovellus, 2024. Hakupäivä 14.4.2024.

<https://wheelofnames.com/>

LIITTEET

Kuviot ja tavat Liite 1

Liikkeet Liite 2

Arvottu tanssi Liite 3

Kyselyn kysymykset Liite 4

Kuviot ja tavat

1. piirissä
2. Jonossa
3. Kaanonissa
4. Rivissä
5. Avoin avorivi
6. Suljettu avorivi
7. V-kuvio
8. Aura
9. Puolikaari
10. Neliö
11. Kontrastiunisono
12. Ryhmissä

KUVIOT JA TAVAT

barrel turn
grand pirouette
fan kick
pas de bourree
grand jete developpe
tynnyrihyppy
rullaus
tour chaines
lankku
entrelace
tombe
developpe
release
askelpiruetti
kirppu
pas de basque
olio
grand fouette'
lunge
peppurulla
grand sissonne ouverte
lattiakierto
jete fondu
tour lent
chasse
Endehors piruetti
Endedans piruetti
Selkärulla
Kalarulla
jazzneliö
boxstep
tuulimylly vastapäivään
tuulimylly myötäpäivään

LIITE 2

levyhyppy
grapevine
saksaus
grand jete
juoksu
illuusio
illuusio lattialle
marjanpoimija
V-askel eteen
V-askel taa
mambo
pensseli endehors
pensseli endedans
tour glissade
3stepturn
open turn
over the rainbow
step ball change
kick ball change
kick step
lankkuheitto(flying squirrel)
sissonne
a la second hyppy
drag turn endedans
drag turn endehors
niskakäännös
swingi
kärrynpyörä
auki-ristiin-auki
askel
paikanvaihto
paikanvaihto
paikanvaihto
paikanvaihto

[Halo – Ane Brun, Linnea Olsson](#) 4/4

8888|AAAA AAAA|BBBB|CCCC CCCC|8888||AAAA AAAA|BBBB|CCCC CCCC|DDDD DDDD
DDDD|1

4x8 tyhjää, tanssijat valmiina. Saavumme neliöön. Arvottu lappuarvonnalla tunnilla.

Kaksi tanssijaa neliön keskellä.

Kuvio:

T1 T2

 T3 T4

T5 T6

A-osa 8x8

8 V-askel taakse OVOV 1-4, OJ astu sivu + drag turn endedans OJlla 5-6, sivu chasse LS7 7-8

8 Hipl lift VJltä OJlle 1-2, levyhyppy OJlle alatasoon asti 3-6, legssweep VJllä VJPS1 7-8

8 selkäkierto vasemman kyljen kautta (kun olet selällään laita VJ ristiin eteen) ylös asti paino jää OKlle 1-4, kirppu vasemmalle päätyen säärille ORS3 5-8.

8 purjejalka VJ ylhäällä LS5 1-2, V-askel taakse archilla päätyen IV-asentoon (oj) 5-6, endehors piruetti OJlla 7-8.

00.15

8 VJetuchasse 2, OJ astuu sivu K2 3, openturn LS3 4, OJ astuu S2 K3, Release 8.

8 Kärrynpyörä LS3 4, OJ mambo S8 Kkeskeltä K3 + Avaus plie-II K2 8.

8 VJllä pensseli endehors K2 2, OJaloittaa grapevine LS3OVOV 4&, OJ astuu plien kautta plien kautta 1.meritähtiarabesque VKtakaOK1 8.

LISÄTÄÄN PAIKANVAIHTO JONOON, LAPPUARVONTA

8 OJlla tour lent endedans PS8 4, VJastuu läpi S8 + grand jete developpe OJetu 8. paino jää VJlle

B-osa 4X8, Jono:

T1

T2

T3

T4

T5

T6

8 V-askel taakse OVO (vain3xaskel paino jää OJ ORS3) tauko 3-4, peppurulla VJ säären yli LS1 6, kirppu OJlentää eka LS1 PS3 säärille 8.

8 Niskakäännös S3-1 nousten VJn päällä ylös 4, 2xjuoksu S3 OV, a la second hyppy LS3 8. VJ sulkee taa ORS8

8 Grans sissonne ouverte PS2 VJlle, sulje OJ taakse 3, aukiK2-ristiinK3-aukiK2 LS7 6, OJ eteen jazz neliö orS1 7-8.

8 (jazzneliöOVO) PVJ-IV 2, OJ askel et S3 3, VJ astu S7 plie-II 4, VJlla 1.arabes-
qpiruetti endedans8.

C-osa 8x8

8 OJlla fan kick 1-4, OJ II-asento plie S3 5-6, chaines LS3 5-8.

8 OJ lunge ulos + release 1-4, sulje VII-asento plie, rullaus ylös puolivarpaille 8.

LISÄTÄÄN PAIKANVAIHTO RIVIIN, LAPPUARVONTA:

T1 T2 T3 T4 T5 T6

Kaikki liikkuvat omaan suuntaan, a la second hyppy omalle paikalle:

8 (VJ)Lunge 2, swingillä ylös VJlle OJ passe K3 roikkuvat 4, tour lent endehors
VJllä 8.

8 OJ aloittaa gravevine (paino vj etu) 4, A la second hyppy + käännös S1? 8.

Matsku jatkuu:

8 swingi puolivarpaille asti 1-4, kaadu taakse + niskakäännös PS5 8.

8 OJlla endedans piruetti PS1 2, VJ tombe etu 4, auki-ristiin-auki 7, tauko 8.

8 VJ aloittaa step ball change paino jää VJlle IV-prepa S8 4, VJllä tupla endehors
piruetti 6, grand jete developpe LS2 OJ edessä 8.

8 VJ aloittaa pas de bourree ("jää kesken") PS8 2, + VJ astu endedans prepaan-IV
S8 (eli ei jää kesken) 4, VJllä endedans attitude PS8 8.

instrumentaali 4x8

8 tour lent S8->S2 4, V-askel S2 OVOV 8.

3x8

A-osa 8x8

B-osa 4x8

C-osa 8x8

D-osa 12x8 + 1 isku

Kysely 27.2

Millaisia ennakkoajatuksia sinulla oli arvotun liikemateriaalin tanssimisesta?

Entä opettajan suunnitteleman koreografian tanssimisesta?

Miltä tuntui tanssia arvottua materiaalia?

Oliko arvotun liikejärjestyksen muistaminen helppoa vai vaikeaa? Miksi?

Muuttuiko ennakkoajatuksesi jollakin tavalla?

Kumpi työtapa on sinulle mieluisampi? Miksi?

Kysely 12.3

Millaisia ennakkoajatuksia sinulla oli arvotun liikemateriaalin tanssimisesta?

Entä opettajan suunnitteleman koreografian tanssimisesta?

Miltä tuntui tanssia arvottua materiaalia?

Oliko arvotun liikejärjestyksen muistaminen helppoa vai vaikeaa? Miksi?

Muuttuiko ennakkoajatuksesi jollakin tavalla?

Kumpi työtapa on sinulle mieluisampi? Miksi?

Innostiko ajatus tanssittavan materiaalin liikejärjestyksen arpomisesta?

Minkälaisia tunteita heräsi tanssiessasi arvottua materiaalia?

Kysely 19.3

Miltä tuntui tanssia arvottua materiaalia?

Oliko arvotun liikejärjestyksen muistaminen helppoa vai vaikeaa? Miksi?

Muuttuiko ennakkoajatuksesi jollakin tavalla?

Kumpi työtapa on sinulle mieluisampi? Miksi?

Voisiko mielestäsi arpominen työtapana säilyä pysyvänä osana tuntia?

Mitä toivot tanssitunnilta: Haastetta, vai tuttua ja turvallista?

Onko arvotussa tanssissa mielestäsi aihe?

Mistä arvottu tanssi voisi mielestäsi kertoa? Mikä on tanssin Teema?

Randooma-kysely 26.3

Innostiko ajatus tanssittavan materiaalin liikejärjestyksen arpomisesta?

Minkälaisia tunteita heräsi tanssiessasi arvottua materiaalia?

Onko arvotun materiaalin oppimisesta tullut helpompaa tuntien edetessä?

Onko suhtautumisesi arvottuun tanssarjaan muuttunut prosessin aikana?

Voisiko mielestäsi arpominen työtapana säilyä pysyvänä osana tuntia?

Jos sinun pitäisi antaa arvotulle tanssille nimi, minkä nimen antaisit?

Miltä koko prosessi on tuntunut?

Vapaa palaute?